

Księga Psalmów

Psalm 105

Zbawcze czyny Boże w dziejach Izraela

1. Wysławiajcie Pana, wzywajcie imienia jego, Głoście narodom czyny jego! 2. Śpiewajcie mu, grajcie mu, Opowiadajcie o wszystkich cudach jego! 3. Chlubcie się imieniem jego świętym, Niech raduje się serce szukających Pana! 4. Szukajcie Pana i mocy jego, Szukajcie zawsze oblicza jego! 5. Pamiętajcie o cudach, które uczynił, O znakach i wyrokach ust jego. 6. Wy, potomkowie Abrahama, sługi jego, Synowie Jakuba, wybrańcy jego! 7. On jest Panem, Bogiem waszym, Prawa jego na całej ziemi. 8. Pamięta wiecznie o przymierzu swoim, O słowie, które dał tysiącnym pokoleniom, 9. O przymierzu, które zawarł z Abrahamem, I o przysiędze swej dla Izaaka. 10. Ustanowił je dla Jakuba jako prawo, Dla Izraela jako przymierze wieczne, 11. Mówiąc: Tobie dam ziemię Kanaan, W dziedziczne wasze posiadanie. 12. Gdy było ich jeszcze niewielu, Nieliczni i obcy w niej, 13. Wędrowali wtedy od narodu do narodu, Z jednego królestwa do innego ludu. 14. Nikomu nie dozwolił ich krzywdzić I z powodu nich karał nawet królów: 15. Nie tykajcie pomazańców moich I nie czyńcie nic złego prorokom moim! 16. Przywołał głód na ziemię I pozbawił wszelkich zasobów chleba. 17. Wysłał przed nimi męża, Józefa sprzedanego w niewolę. 18. Nogi jego skrupowano pętami; Dostał się w żelazne kajdany 19. Aż do czasu, gdy się spełniło słowo jego I wyrok Pana go uniewinnił. 20. Posłał król mężów i uwolnił go, Władca ludów wypuścił go na wolność. 21. Ustanowił go panem domu swego I włodarzem całego mienia swego, 22. Aby szkolił książąt jego według swego uznania I nauczał mądrości starszych jego. 23. Przybył tedy Izrael do Egiptu, Jakub był przybyszem w ziemi Chama. 24. I rozmnożył lud swój bardzo, I uczynił go potężniejszym niż nieprzyjaciół jego. 25. Odmienił serce ich tak, że znienawidzili lud jego, Działali podstępnie wobec sług jego. 26. Posłał Mojżesza sługę swego, Aarona, którego sobie wybrał. 27. Czynili wśród nich znaki jego I cuda w ziemi Chama. 28. Zesłał ciemności i nastąpiła ciemność, Lecz nie zważali na jego słowo. 29. Zamienił wody ich w krew I wygubił ryby ich. 30. Ziemia ich zarośla się od żab, Były nawet w komnatach ich królów. 31. Rzekł, i zjawilo się robactwo, Muchy w całym ich kraju. 32. Zesłał grad zamiast deszczu, Płomienie ognia na ich ziemię; 33. Zniszczył ich winorośle i figowce I połamał drzewa ich kraju. 34. Rzekł, i spadła szarańcza I niezliczone mnóstwo chrząszczy. 35. I pożarły one wszelką zieleń w ich ziemi, I zjadły plon ich roli. 36. Potem pobił wszystkich pierworodnych w ich kraju, Pierwociny wszystkiej ich siły. 37. Wyprowadził ich ze srebrem i złotem, A nie było ułomnych wśród ich plemion. 38. Egipt uradował się z ich wyjścia, Bo padł na nich strach przed nimi. 39. Rozpostarł obłok jak zasłonę I ogień, by rozświecić noc. 40. Prosili, a On zesłał przepiórki I chlebem niebieskim ich nasycił. 41. Rozszczepił skałę i trysnęły wody, Popłynęły strumieniem w pustyni. 42. Wspomniał bowiem na słowo swoje święte, Na Abrahama, sługę swego. 43. I wyprowadził lud swój wśród wesela, Wśród

radosnych śpiewów wybrańców swoich. **44.** Potem dał im ziemię narodów, I posiedli dorobek ludów,
45. Aby przestrzegali ustaw jego I zachowali zakon jego. Alleluja.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01